

Βούναινα: Οι Μητροπολίτες Θεσσαλιώτιδος και Λαρίσης και ο Γ.Γ. της ΔΣΟ στην [πανήγυρη του Αγίου Νικολάου

/ [Επικαιρότητα](#)

«Όλοι οι σύλλογοι ανά την Ελλάδα είναι φορείς διατήρησης των ηθών και εθίμων, άρα μας υπενθυμίζουν τις ρίζες μας. Είναι θα έλεγα επάλξεις αντίστασης σε αυτή την πολιτισμική ισοπέδωση που υπάρχει σε όλο τον κόσμο, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης. Λοιπόν, να είμαστε καλά, να βρισκόμαστε και “να ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε”, όπως λέει ο Σαββόπουλος. Μας έλειψαν αυτά τα ανταμώματα τα τελευταία χρόνια με τις δοκιμασίες που είχαμε». Με τα παραπάνω λόγια κατέληξε ο Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας (ΔΣΟ), Μέλος της Βουλής των Ελλήνων, δρ Μάξιμος Χαρακόπουλος, τον χαιρετισμό που απηύθυνε στο πανηγύρι που έλαβε χώρα στην γενέτειρά του, στα Βούναινα, προς τιμήν του Αγίου Νικολάου του εν Βουναίνοις.

Την κυριώνυμο ημέρα στο προσκύνημα του Αγίου Νικολάου του εν Βουναίνοις συλλειτουργήσαν ο μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου **κ. Ιερώνυμος** και ο μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων **κ. Τιμόθεος**.

Ο Θεσσαλός πολιτικός συμμετείχε, επίσης, στον πανηγυρικό εσπερινό και στη περιφορά εικόνας και λειψάνων του Αγίου, προεξάρχοντας του **μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεου**, στο προσκύνημα του Αγίου Νικολάου του εν Βουναίνοις, όπου μαρτύρησε ο Άγιος και βρίσκεται και ο τάφος του. Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος συνεχάρη τον πρόεδρο του Μικρασιατικού Συλλόγου Βουναίων «Η καθ' ημάς Ανατολή» κ. Ηλία Αθαναηλίδη, και τον πρόεδρο της κοινότητας Βουναίων κ. Ιωακείμ Χατζηλιάδη για την διοργάνωση των πολιτιστικών εκδηλώσεων, καθώς και τα μέλη των συλλόγων που συμμετείχαν στις εκδηλώσεις.

100 χρόνια από την εγκατάσταση των προσφύγων στα Βούναινα

Ο βουλευτής και συγγραφέας ανέφερε, επίσης, ότι «φέτος έχει μια ιδιαίτερη σημασία το πανηγύρι μας γιατί συμπληρώνονται 100 χρόνια από την εγκατάσταση των ανταλλάξιμων προσφύγων που ήρθανε σε εφαρμογή της συνθήκης της Λοζάνης από την Καππαδοκία και ρίζωσαν σε αυτά τα μέρη. Μάιο, σύμφωνα με τα

ιστορικά αρχεία, ήρθε η πρώτη αποστολή προσφύγων που είδε τον τόπο και τον εξετίμησε γιατί η φύση οργίαζε, όπως τη βλέπουμε και τώρα, ήταν ένα δάσος από δρυς, βελανιδιές, με γάργαρα νερά. Και αποφάσισαν εδώ να εγκατασταθούν. Βεβαίως, η εγκατάσταση των προσφύγων σε όλη την Ελλάδα δεν ήταν μια εύκολη υπόθεση -η ενσωμάτωσή τους και η αποδοχή τους από τον ντόπιο πληθυσμό. Και θεώρησαν ως σημάδι θεϊκό την εδώ παρουσία του Αγίου Νικολάου του εν Βουναίνους. Γιατί ήτανε από τα μέρη των παππούδων μας και αυτός, από τα μέρη της Ανατολής, και εκεί προσέφευγαν σε κάθε δυσκολία αναζητώντας παρηγοριά».

Τα πανηγύρια σημείο αναφοράς

Ο επικεφαλής της ΔΣΟ υπογράμμισε, επίσης, ότι «τα πανηγύρια σε όλη την Ελλάδα και εδώ δεν είναι μόνο σημείο αναφοράς για τη θρησκευτική ζωή αλλά και ευρύτερα για την κοινωνική ζωή όχι μόνο του χωριού, αλλά της ευρύτερης περιοχής. Εμείς, που μεγαλώσαμε στη σκιά του Αγίου και του προσκυνήματος και της πανηγύρεως, το γνωρίζουμε πολύ καλά. Αυτό αποτέλεσε και αφορμή για να γράψω ένα από τα βιβλία μου, το “Ενθύμιον πανηγύρεως”. Ζούμε, βεβαίως, σε εποχές που ήθη, έθιμα, παραδόσεις, ξεφτίζουν, ξεχνιούνται. Και είναι τουλάχιστον παρήγορο ότι οι σύλλογοι, όπως ο “Μικρασιατικός Σύλλογος Βουναίνων”, ο σύλλογος από την Ιτέα Καρδίτσης -χάρηκα πολύ γιατί είδα συμμαθητές μου από το Κοτσαρί που πηγαίναμε με το λεωφορείο σχολείο, γιατί το χωριό μας είναι στο σύνορο Λαρίσης και Καρδίτσης, κάποτε ήμασταν στην Καρδίτσα, τώρα είμαστε Λάρισα- υπενθυμίζουν τις ρίζες μας».

